

Selections from
the Sacred Writings

Bahá'u'lláh and 'Abdu'l-Bahá

إِلَهَا پَرُورِدِ گارا مَحْبُوبَا مَقْصُودَا

O God, O God, my
Beloved, the Goal of my
Desire!

به تو آمده ام و از تو می طلبم
آنچه را که سببِ بخششِ تو است

I stand before Thee and
beseech Thee by reason of
Thy forgiveness,

توئی بحرِ جود و مالکِ وجود

O Thou Who art the
Ocean of bounty and the
King of existence,

لا زال
لحاظتِ علّتِ ظهورِ بخشش و عطا

O Thou Who hast caused
both forgiveness and
tenderness to appear.

عبادِ خود را محروم منما

Deny not Thy servants

و از بساطِ قُدس و قُرب منع مفرما

and withhold them not
from Thy holiness and
nearness.

توئی بخشنده و مهربان

Thou art the Forgiving
and the Kind.

لا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ الْعَزِيزُ الْمَنَّانُ

No God is there but Thee,
the Almighty, the Most
Bountiful.

ای احبّای حقّ

O ye the beloved of the
one true God!

از مَفَازَ ضِیقِ نفس و هوی

Pass beyond the narrow
retreats of your evil and
corrupt desires,

به فِضاهاى مُقَدَّسِۀِ أَحَدِیِّۀِ بِشْتابید

and advance into the vast
immensity of the realm of
God,

و در حَدِیقِۀِ تَقْدِیس و تَنْزِیَہ
مَأْوِی گیرید

and abide ye in the meads
of sanctity and of
detachment,

تا از نَفَحَاتِ أَعْمَالِیِّۀِ کُلِّ بَرِیِّۀِ
بِشَاطِی عِزِّ أَحَدِیِّۀِ تَوَجُّہ نمایند

that the fragrance of your
deeds may lead the whole
of mankind to the ocean
of God's unfading glory.

أَبْدًا فِي أُمُورِ دُنْيَا وَمَا يَتَعَلَّقُ بِهَا
وَرُؤُسَايَ ظَاهِرَةٍ أُنْ تَكَلِّمُ جَائِزَ نَهْ

Forbear ye from
concerning yourselves
with the affairs of this
world and all that
pertaineth unto it, or from
meddling with the
activities of those who are
its outward leaders.

اللّٰه اِبهى

ای متوجّه اِلَى اللّٰه

O thou who art turning
thy face towards God!

چشم از جمیع ماسوی بر بند

Close thine eyes to all
things else,

و به مَلَكُوتِ اِبهى بر گشا

and open them to the
realm of the All-Glorious.

آنچه خواهی از او خواه

Ask whatsoever thou
wishest of Him alone;

و آنچه طلبی از او طلب

seek whatsoever thou
seekest from Him alone.

به نظری

With a look He granteth a
hundred thousand hopes,

صد هزار حاجات روا نماید

و به التفاتی

with a glance He healeth a
hundred thousand
incurable ills,

صد هزار درد بی درمان دوا کند

و به انعطافی
زخم‌ها را مَرهم نهد

with a nod He layeth balm
on every wound,

و به نگاهی
دل‌ها را از قیدِ غم برهاند

with a glimpse He freeth
the hearts from the
shackles of grief.

آنچه کند او کند

He doeth as He doeth,

ما چه توانیم کرد

and what recourse have
we?

يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ

He carrieth out His Will,

وَيَحْكُمُ مَا يُرِيدُ اسْت

He ordaineth what He
pleaseth.

پس سَرِّ تسلیمِ نِه

Then better for thee to
bow down thy head in
submission,

و توکل بر رَبِّ رحیمِ به

and put thy trust in the
All-Merciful Lord.

والبهاء علیک

ع ع

حکایت آورده‌اند

The story is told

که عارف الهی با عالم نحوی
همراه شدند و همراز گشتند

of a mystic knower who
went on a journey with a
learned grammarian for a
companion.

تا رسیدند بشاطی بحر العظمة

They came to the shore of
the Sea of Grandeur.

عارف بی تأمل توسّل فرموده
بر آب راند

The knower, putting his
trust in God, straightway
flung himself into the
waves,

و عالم نحو
چون نقش بر آب محو گشته
مبهوت ماند

but the grammarian stood
bewildered and lost in
thoughts that were as
words traced upon the
water.

بانگ زد عارف
که چون عنان پیچیدی

The mystic called out to
him, "Why dost thou not
follow?"

گفت

The grammarian
answered,

ای برادر چه کنم

“O brother, what can I do?

چون پای رفتنم نیست
سر نهادن اولی بود

As I dare not advance, I
must needs go back again.”

گفت

Then the mystic cried,

آنچه از سیبویه و قولویه
آخذ نموده‌ئی
و یا از مطالب ابن حاجب
و ابن مالک
حَمَل فرموده‌ئی
بریز و از آب بگذر

“Cast aside what thou hast
learned from Síbavayh and
Qawlavayh, from
Ibn-i-Hájib and
Ibn-i-Málik, and cross the
water!”

محو میباید نه نحو این را بدان

With renunciation, not
with grammar's rules, one
must be armed:

گر تو محوی بی خطر در آب ران

Be nothing, then, and
cross this sea unharmed.

هو الله
ای طالب ملکوت
به الطاف حضرت پروردگار
امیدوار باش
و از مَصَائِبِ شَدِيدَةُ این جهان
ناامید مگرد
الحمد لله

خدای مهربان داری
که طَبِیبِ هر بیمار است
و غَمَخَوَارِ هر مُبْتَلَا
پَنَاهِ یَتِیمان است
و مُعِینِ بیکسان
و بینهایت مهربان

اگر بدانی که قلب عبد البهاء
چه قدر مهربان است
البتّه از شدّتِ فَرَح و سُرور
پرواز نمائی
و فریادِ واطوبی
به اُوجِ آسمانِ رسانی
والبهاو عَلَیکُ
عبد البهاء عبّاس

زبانِ خرد میگوید

The Tongue of Wisdom
proclaimeth:

هر که دارای من نباشد
دارای هیچ نه

He that hath Me not is
bereft of all things.

از هر چه هست بگذرید
و مرا بیایید

Turn ye away from all that
is on earth and seek none
else but Me.

منم آفتابِ بینش
و دریایِ دانش

I am the Sun of Wisdom
and the Ocean of
Knowledge.

پژمردگان را تازه نمایم
و مردگان را زنده کنم

I cheer the faint and revive
the dead.

منم آن روشنائی
که راهِ دیده بنمایم

I am the guiding Light
that illumineth the way.

و منم شاهبازِ دستِ بیناز

I am the royal Falcon on
the arm of the Almighty.

پرِ بستگان را بگشایم
و پرواز بیاموزم

I unfold the drooping
wings of every broken bird
and start it on its flight.

و بقدم یقین

Thus with steadfast steps

در صراط حقّ الیقین
قدم گذاریم

we may tread the Path of
certitude,

که لعلّ نسیم رضا

that perchance the breeze
that bloweth from the
meads of the
good-pleasure of God

از ریاض قبول الهی بوزد

may waft upon us the
sweet savours of divine
acceptance,

و این فانیان را

and cause us, vanishing
mortals that we are,

بملکوت جاودانی رساند

to attain unto the
Kingdom of everlasting
glory.

هو الله

رشح عما از جذبۀ ما میریزد
سرّ وفا از نغمۀ ما میریزد

From Our rapture, the
Clouds of the Pre-Eternal
rain down...

From Our melody the
secrets of devotion rain
down...

از باد صبا مُشگ خطا گشته پدید
وین نفخۀ خوش از جَعْدۀ ما میریزد

A wind stirs from Sheba
carrying the musk of
Cathay,
While from Our locks
fragrant breezes rain
down...

شمس طراز از طَلَعَتِ حَقِّ کرده طُلوع
سرّ حقیقت بین کَر وجهۀ ما میریزد

The Sun of adornment
rises from the
countenance of Truth
Behold! From Our visage
the mysteries of truth rain
down...

بحرِ صفا از موجِ لقا کرده خُروش
وین طُرفه عطا از جذبۀ ما میریزد

The sea of purity surges
through a wave of reunion
From Our ecstasy these
precious gifts rain down...

گنجینه حُب در سینه فا گشته نَهان
زین گنجِ مُحبَّت دُرِّ وفا میریزد

Treasures of love lay
concealed in the breast of
Fá
From this trove of
affection pearls of faith
rain down...

بِهَجَتِ مُل از نَظَرِ گُل شد ظاهر
این رَمَزِ ملیح از رَنِّه را میریزد

The choicest wine appears
through a glance at this
rose
From the songs of Rá
heart-stirring secrets rain
down...

نُقْرَةُ نَاقُورٍ جَذْبُهُ لَاهُوتِي
این هر دو بیک نَفْحِه از جَوِّ سَمَا میریزد

The silver-white trumpet
and the rapture of the
Divine
Both of these, through one
blow of heaven's breath,
rain down...

دَوْرِ اَنَا هُوَ از چهرهٔ ما کرده بُرُوز
کُورِ هُوَ هُوَ از نَفْحِهٔ ما میریزد

From Our appearance the
Day of "I am He" beams
forth;
From Our breath the Age
of "He is He" rains down...

کُوثِرِ حَقِّ از کَاسَهُ دِلِ گَشْتِه هُویدا
وین ساغِرِ شَهْدِ از لَعَلِ بها میریزد

The Kuwthar of heaven
flows from the cup of Our
heart
From the lips of Bahá
sweet draughts of honey
rain down...

یومِ خدا از جلوهٔ ربِّ شد کامل
این نَغزِ حدیث از غنّهٔ طا میریزد

The Day of God is fulfilled
by Our Lord's unveiling
From the riches of Tá what
graceful tales rain down...

طَفَحِ بهائی بین رشحِ عمائی بین
کاین جُمْلَه ز یک نغمه از لَحْنِ خدا میریزد

What overflowing glory!
What showers from these
clouds!
From but one of God's
songs do these words rain
down...

ماهیِ سرمد بین طَلَعِ مُنَزَّه بین
صَدْرِ مُمَرَّد بین کز عَرَشِ علا میریزد

Behold the great
Leviathan! Behold His
blameless countenance!
Behold His lofty seat! that
from the exalted throne
rains down...

نَخْلَهُ طوبىٰ بین رَنَّهُ ورقا بین
غَنَّهُ ابهىٰ بین کز لَمَعِ صفا میریزد

Behold of the palm of
paradise! Behold the
melody of the dove!
Heark the pacans of Abhá,
that in pure splendor rain
down...

آهنگِ عراقی بین دَفِّ حجازی بین
کَفِّ الهیٰ بین کز جذبه لا میریزد

Hear the Persian melody,
and the Arab drum!
The song of God that from
the joy of Lá rains down...

طَلَعَةِ لاهوتی بین حوریِ هاهوتی بین
جَلَوُهُ ناسوتی بین کز سِرِّ عما میریزد

Behold the Divine
Appearance, the Maid of
His Threshold!
By the secret of
Pre-existence her mortal
guise rains down...

وَجْهٌ بَاقِي بَيْنَ چِهْرُهُ سَاقِي بَيْنَ
رَقِّ زُجَاجِي بَيْنَ كَزِ كُوبُهُ مَا مِيرِيزِد

Behold the Immortal Face,
and the cup-bearer's
glance!
Behold our gleaming
chalice whose crystal
waters rain down...

آتشِ مُوسَى بَيْنَ يَيْضُهُ يَيْضَا بَيْنَ
سَيْنُهُ سَيْنَا بَيْنَ كَزِ كَفِّ سَنَا مِيرِيزِد

Behold the flame of
Moses! Behold its
gleaming light!
From our hand of
splendor, how the heart of
Sinai rains down...

نَالُهُ مَسْتَانِ بَيْنَ حَالَتِ بُسْتَانِ بَيْنَ
جَذْبُهُ هَسْتَانِ بَيْنَ كَزِ صَحْنِ لِقَا مِيرِيزِد

Hear the lament of the
drunkards; observe the
state of the gardens;
Witness how from our
court the ecstasy of
existence rains down...

غُنْچَهُ هَائِي بَيْنَ طُرَّةَ بَائِي بَيْنَ
رَنَّةَ نَائِي بَيْنَ كَزِ كِلَكِ بَهَا مِيرِيزَد

Behold the budding
blooms of Há; the curling
locks of Bá
From the tresses of Bahá,
hear the song of Ná rain
down...

طَفَحَ طَهُورِ اسْتِ اَيْنِ رَشَحِ طَهُورِ اسْتِ اَيْنِ
غَنَ طُيُورِ اسْتِ اَيْنِ كَزِ عَيْنِ فَنَّا مِيرِيزَد

This is the overflowing
ablution; this is the
cleansing water!
This is the trill of birds,
that from annihilating
eyes rain down...